

KoMPas

Občasník farností Kadov, Moravský Krumlov a Petrovice

Datum vydání: 14. 7. 2019

Číslo: 1

Náklad: 120 výtisků

ZDARMA (za dobrovolný příspěvek na tisk)

„Obsahem životním může být úsilí a láska. Tyto dva principy mi byly kompasem, když jsem se vydal na cestu“

Milan Rastislav Štefánik

Obsah:

1.	Obsah.....	2
2.	KoMPas – místo úvodu	3
3.	Osmisměrka.....	6
4.	Hezká vzpomínka	7
5.	24 hodin pro Pána.....	8
6.	Přečetli jsme – Postní doba s novou křížovou cestou.....	9
7.	Děkanátní pout'	10
8.	Očima paní katechetky	13
9.	Velikonoční putování	14
10.	Slavní rodáci naší faře	18
11.	Vítání prázdnin na farní zahradě	20
12.	Z činnosti Kolpingovy rodiny	22
13.	Škola pohádek	24
14.	Lidové misie	25
15.	Přečetli jsme – farní pout' – Moravský Krumlov	27
16.	Kázání pana děkana v Dobelicích	28
17.	Kalendář 2020	30
18.	InfoPoint	32
19.	Boží tělo.....	35
20.	Kalendář plánovaných akcí	36
21.	Provoz v obou směrech	37
22.	Píseň ke sv. Floriánovi	38
23.	Udělování svátostí a svátostin v roce 2018	39
24.	Povzbuzení na týden.....	43
25.	Zázraky v 21. století	47

KoMPas

místo úvodu

Milí farníci a všichni čtenáři KoMPasu,

hned jak jsem loni 1. června nastoupil do našich farností a trošku se seznámil se situací, otěhotněl jsem myšlenkou přivést na svět nějaký časopis společný našim třem farnostem. A zdá se, že po třinácti měsících se skutečně toto vysněné dílko rodí.

Když něco přijde na světlo světa, obvykle to dostane jméno nebo název. Jak se bude jmenovat náš nový farní časopis? Z pár návrhů, které jsem z Vašich řad obdržel, se mi nejvíce zamlouval název *Cesta*. Nicméně jsem se podíval na seznam farních časopisů v naší diecézi a zjistil jsem, že takto už se dva farní časopisy jmenují. Bylo tedy třeba hledat dál. Na květnovém setkání katechetů u nás na faře to přišlo. Něco, co nám ukáže směr, když se na té cestě ztratíme. A vlastně se ani nemusíme ztratit, ale pro jistotu, jako prevence. **Kompas.** Ne žádná navigace závislá na signálu a na baterkách, ale klasický přístroj, který se spolehlivě využívá už někdy od devátého století na přirozené bázi. Střelka našeho KoMPasu se netočí ani toliko k severu, ale měla by nám vždy ukázat směr k Bohu.

V písemné podobě názvu našeho časopisu jsou velká písmena K, M, P. Tato písmena jsou současně vždy prvním

písmenem v názvu každé z našich farností, a to dokonce v abecedním sledu: **K**adov, **M**oravský Krumlov a **P**etrovice. Zpracovat vizuální podobu názvu, jak ji máme např. v záhlaví, dostali za úkol žáci 9. tříd na ZŠ Klášterní v Krumlově.

Byl bych docela nerad, kdyby KoMPas měl být časopisem pouze pana děkana. Před vydáním tohoto čísla bylo docela náročné sehnat redaktory, kteří by se nějakým svým příspěvkem na tomto časopise podíleli. Ale po osobním oslovení se to s Boží pomocí povedlo. Nerad bych, aby farní časopis byl pouze informatoriem o konání bohoslužeb v období Vánoc a Velikonoc atp. Nechci dopustit, aby se stal reklamním letákem a inzertními novinami. Otisknout lze pouze informace o akcích, které se konají ve farnosti nebo ve spolupráci s farností, akce, které se týkají života Církve. Potěšilo by mě, kdyby se v časopise objevilo více žánrů, aby si každý mohl najít to své. Články, vzpomínky, zkušenosti s Bohem, společně prožité akce a bohoslužby, luštěnky, rozhovory, humor, básničky, postřehy z (duchovní) četby atd. Bylo by hezké, kdyby zde byla rubrika (třeba i nepravidelná) dětí a mládeže, katechetů, varhaníků, sborů a schol, jednotlivých obcí a kostelů našich farností, skupin jako jsou např. Modlitby matek, Kolpingova rodina atp. Někdo může časopis doprovodit nějakou kresbou, nejlépe tematickou třeba ke konkrétnímu článku. Z dřívějších zkušeností ovšem musím podotknout, že ne každý příspěvek je otisknutelný či vhodný, zvláště pak různé „poetické pochody citů“. Nicméně věřím, že takové se příliš často objevovat nebudou.

Protože vydávání časopisu je svázáno také s určitými pravidly a zákony, pro usnadnění naší práce i odlehčení finanční stránky bude časopis vydáván pouze pro vnitřní potřebu našich farností. Z tohoto

důvodu jej nelze publikovat na internetových stránkách farnosti. Zájemcům, kteří by chtěli časopis odebírat v elektronické podobě a číst nebo tisknout si jej doma třeba i barevně, nabízím tuto možnost prostřednictvím e-mailu. Stačí zaslat požadavek na mail *dekan.mk@centrum.cz* a budete zařazeni do *Klubu odběratelů KoMPasu*. Odběr se pak dá rovněž kdykoli zrušit.

Z důvodu ochrany autorských práv je nutné, aby v případě citace nebo převzetí textu, obrázku nebo fotografie byl vždy uveden autor, případně zdroj (např. kniha nebo *www* stránky). Také naše vlastní tvorba bude vždy označena jménem konkrétního autora, nikoli jen např. „farník“ nebo „šťastná babička“.

Časopis bude možno odebírat zdarma, samozřejmě bude možné věnovat příspěvek na tisk. Cena za tisk konkrétního čísla (bude se odvíjet od počtu stran) bude vždy řečena v ohláškách. Předpokládá se, že se bude pohybovat kolem 10 Kč / výtisk.

Děkuji všem, kteří se na tomto „prototypu“ našeho farního časopisu podíleli. Když teď už víte, jaká je asi moje představa o našem farním časopise, nemusíte se bát zapojit se v jistě brzké budoucnosti, kdy snad vyjde i další číslo. Také se určitě nebudeme bránit návrhům na vylepšení, toto číslo je takový ... (dokončení v tajence osmisměrky na následující straně).

Přeji našemu narozenému časopisu, aby se skutečně dobře vyvíjel, rostl a sílil, aby nebyl zmatený jak levný kompas, ale dokázal vždy přesně zacílit a ukázat směr. A přeji i nám, přispěvatelům a čtenářům, abychom každý v našem společném díle našli to, co nám ukáže na Boha i na sblížení se se sebou navzájem.

/o. Pavel Vybíhal/

Osmisměrka k předchozímu článku

G	M	F	A	A	K	P	A	L	K	L	Ý	F
N	L	T	R	M	Í	T	I	N	K	J	J	T
I	E	A	Á	I	P	O	I	K	A	O	Á	M
D	M	P	Ž	K	Z	H	U	B	R	B	A	S
U	A	E	O	O	A	Ú	L	D	I	S	L	K
P	R	T	P	M	M	O	R	L	K	Ó	A	R
O	A	A	A	U	Ň	N	E	A	A	L	B	A
E	K	N	T	N	Ý	C	N	H	T	I	O	S
Z	K	A	Ě	I	M	I	C	O	U	S	R	L
I	C	P	Ě	T	Š	O	R	R	R	T	A	I
E	C	I	M	A	S	P	K	Á	A	K	T	C
L	Í	Č	M	E	K	O	L	E	D	A	O	E
S	O	U	B	O	R	K	A	K	Ž	Í	Ř	M

CELIBÁT FJORD FRIZÚRA JABLOŇ KAMEL KARIKATURA Klapka KNIHA KOLEDA
KOMNATA KOMUNITA KRASLICE LABORATOŘ MASKA MAŠINA MÍTINK MŘÍŽKA MUTACE
OŠTĚP POEZIE POŽÁR PROTLAK PUDING SAMICE SOCHA SÓLISTKA SOUBOR STĚNA
TAPETA

Tajenka: _____

Hezká vzpomínka

Čas utíká, vracím se ještě do postní doby. Konala se křížová cesta na kopec Křížák. Cestou se nesl dřevěný kříž. Střídali se dospělí i děti. Této křížové cesty se zúčastnil i můj desetiletý vnuk.

Byla jsem moc ráda. I on nesl dřevěný kříž. Později na můj dotaz – komu udělal radost (nejenom mně), odpověděl – mamince, panu děkanovi. A komu ještě – jsem se znovu zeptala a on se zamyslel a řekl: „Pánu Bohu“. Moc mě to potěšilo.

Díky, vnuku, setrvej a pokračuj...

/text Anna Kašpárková, foto Jana Nesvačilová/

24 hodin pro Pána

Letos poprvé v našem děkanství proběhla *Iniciativa 24 hodin pro Pána*. Probíhala v krumlovském farním kostele. Program začínal modlitbou křížové cesty, pokračoval mší svatou, byla sem zařazena biblická četba, ztišení, hodina milosrdenství, četba Pašijí a celonoční adorace, přičemž o půlnoci před kostelem proběhlo požehnání městu a děkanství. Od 6 hodin ráno probíhala opět společná modlitba – rozjímavý růženec. Celé konání bylo završeno mší svatou.

Velké poděkování patří všem, kteří se z 29. na 30. března zapojili do této Iniciativy, ke které vyzývá Svatý otec František. Věřím, že se nám ji příští rok podaří opět uskutečnit.

/o. Pavel Vybíhal/

Přečetli jsme: Postní doba s novou křížovou cestou

Kostel sv. Vavřince v Moravském Krumlově – Rakšicích prošel v roce 2005 rekonstrukcí a jednou z mála chyb na jeho kráse zůstaly provizorní barvotiskové obrázky křížové cesty. Vloni se několik zdejších farníků po zhlédnutí reportáže Křesťanského magazínu ČT obrátilo na výtvarnici Vladimíru Fridrichovou Kunešovou, která se věnuje restaurování starých a tvoření nových drobných sakrálních děl na Šumavě. „Seznámili se s mojí prací

a brzy následovalo jednání i s představitelem farnosti. V květnu jsem se pak pustila do díla, aby už na počátku postní doby mohlo být všech čtrnáct obrazů na svém místě. Jsem ráda, že se to podařilo.“ – říká umělkyně. Ta si nejdříve rakšický kostel, který je vzácnou gotickou památkou, prohlédla, aby styl nových obrazů odpovídal místu.

„Nová zastavení jsou příjemnou změnou. Cítíme, že autorka pracuje i srdcem. Vytvořila už několik pěkných křížových cest do chrámů i do volné přírody, kde obdiv sklízí i její osobitý rukopis. Věřím, že také u nás s ním budou lidé spokojeni,“ říká krumlovský děkan P. Pavel Vybíhal, který dílu požehnal. Po první pobožnosti, jež proběhla vzápětí, poděkoval kněz sponzorům křížové cesty i všem, kdo o kostel pečují.

/Katolický týdeník 11/2019, Diecézní příloha/

První postní pobožnost s novými obrazy v Rakšicích – 9. 3. 2019.

/foto Alena Šedrlová/

Děkanátní pout'

Je brzy ráno, sobota 15. června. Nám sovám se těžko vstává, ale vzhledem k tomu, že nás čeká pout', není zbyť.

Pout' je od slova putovat. Dříve lidé putovali pěšky třeba na Hostýn, do Vamberčic, do Mariazell. Ale i dnes se lidé vydávají na pěší poutě nejen u nás (Hostýn, Žarošice), ale často až do Santiago de Compostela. To ale není

náš případ. My se vezeme třemi autobusy do Číhoště a do Kutné Hory. První zastávkou je farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti, kde dva roky působil p. farář Josef Toufar. Přijeli jsme se zpožděním (podařilo se nám – díky technice – zakufrovat. Navigace nás

posílala jakousi lesní cestou, která pro jízdu autobusem nebyla vhodná), ale přesto se nás v kostele ujala hodná paní průvodkyně z Číhoště. Pan děkan Pavel Vybíhal sloužil mši svatou spolu s ostatními kněžími, kteří nás na pouti doprovázeli. Mezi poutníky byli i varhaníci, takže o doprovod ke mši sv. a ke zpěvu bylo postaráno. Po mši sv. nás paní průvodkyně seznámila s historií kostela i s celou událostí, která zapříčinila předčasnou smrt příkladného kněze, který byl obětavý, pracovitý a u dětí i dospělých

oblíbený. (Znám paní, kterou učil náboženství a která o něm mluví velice hezky, všichni ve třídě ho měli rádi.)

Po celý
květen jsme si při
májových
pobožnostech
četli úryvky
z knihy „Jako
bychom dnes
zemřít měli“,
která pojednává
o životě otce
Toufara. Byli

jste tedy, alespoň z části, se životem D.P. Josefa Toufara seznámeni.

Svačinou jsme zahnali hlad a žízeň, nasedli jsme do autobusů a putovali dále, tentokrát do Kutné Hory. Měli jsme štěstí, že sluníčko bylo schované a nepražilo na nás, tak se nám dobře cestovalo. V autobusech jsme se pod vedením našich kněží modlili růženec a zpívali jsme.

V Kutné Hoře jsme nejdřív navštívili chrám sv. Barbory, jehož stavba byla zahájena na přelomu 14. a 15. století. Na stavbě se podílelo mnoho stavitelů a trvalo dlouho, než byl chrám dokončen. Rozdělili jsme se do skupinek a pan farář nám z prospektu četl historii chrámu. Obdivovali jsme výšku chrámu (více než 30 metrů), opěrný systém, bohatou sítovou klenbu i působivé hvězdčicovité obrazce. Neméně významné jsou i nástěnné malby v kaplích chrámu, vyřezávané chórové lavice, reliéf skládacího oltáře a také kazatelna.

Chrám sv. Barbory se od ostatních staveb hodně odlišuje. Má tři stanové střechy a spoustu věžiček. A tak si jej nikdy nespletete s jiným kostelem.

Kutná Hora byla bohatým městem, kde se těžilo stříbro, razily pražské groše, a tak ve 30. letech 14. století byla založena stavba farního kostela, zasvěceného později sv. Jakubovi, kam vedla naše další pout'. Tam na nás čekal arciděkan D.P. Jan Uhlíř. Vyprávěl nám nejen o farním kostele, ale i o své „kněžské pouti“. Otec Uhlíř je u svých farníků oblíben. Krom vydávání farního časopisu „Zpravodaj“ pořádá duchovní cvičení (mimo kutnohorskou farnost) pro dívky, hochy, manžele, seniory, ženy, muže, existuje farní kavárna (tam se lidé scházejí po mši sv.) i knihovna. Mají církevní mateřskou školu i gymnázium. Nutno ale dodat, že má kolem sebe velkou, opravdu velkou síť pomocníků! To se potom pracuje!!

Tady naše pout' po památkách končila a autobusy nás zase odvezly domů. Každá pout' v člověku zanechá nějaké stopy. A tak si snad každý poutník dovezl (krom obrázků či upomínkových předmětů) něco hezkého z této poutě. Je ještě třeba poděkovat kněžím, kteří nás obětavě doprovázeli, řidičům autobusů (za volant jednoho z autobusů se posadil náš pan děkan) a D.P. Josefu Dvořákovi, který celou pout' zorganizoval. A věřte, že ta organizace není vždy jednoduchá.

A příště jed'te s námi.

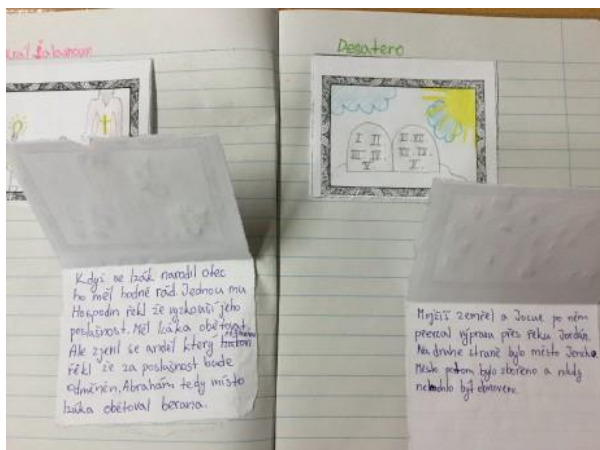
/text Zdeňka Illková, foto ze mše sv. Radka Dvořákova/

Očima paní katechety

Už pár let učím náboženství v Ivančicích. Za svou éru jsem poznala několik katechetek, ať už místních nebo z jiných měst, a můžu potvrdit, že katechetické nadšení je stejně horoucí jako nadšení vášnivého rybáře, motorkáře nebo filatelisty. Katechety obětavě věnují svůj čas a často i finance ve prospěch dětí, na které se snaží více či méně úspěšně přenést svůj zápal pro víru a lásku k Bohu. Občas se přitom setkávají i s odmítáním a nepochopením okolí, ale to je neodradí. Tato práce je baví, mají rády Pána Boha i své svěřence a na výsledcích to zpravidla bývá znát.

V letošním roce mně bylo svěřeno vyučování náboženství ve 3. a 4. třídě na ZŠ Klášterní. S 11 dětmi jsme se seznamovali s osudy starozákonního

Mojžíše,
s Desaterem Božích
příkázání a se zemí
zaslíbenou. Poznali
jsme životy
některých světců.
Probrali jsme
Ježíšovy zázraky
a zamýšleli jsme se
nad jeho životem,

který za nás tak nezištně položil. Učili jsme se důvěře v Boha a o jeho starosti o nás. A v neposlední řadě jsme se snažili naučit se tomu nejdůležitějšímu a často i nejtěžšímu – vidět Ježíše nejen

v našich příbuzných, kamarádech a spolužácích, ale i v lidech, které nemáme zrovna v lásce.

Musím říct, že i když to vždycky nebylo jednoduché, pokaždé mě to nesmírně bavilo a na hodinu jsem se těšila. Jednou se dětem dokonce podařilo dostat mě trochu do úzkých úsměvnou otázkou: „Paní katechetko, a nesemilníš, to je něco jako nepokradeš?“ Trochu jsme si to tedy vysvětlili ke spokojenosti všech... A já jsem ráda, že jsem poznala Elišku, Jitku, Viktorii, Martina, Jirku, Tomáše, Tobiáše, Radka, Maxe, Štěpána i Jolanku. Kéž je jejich víra pevná a nezapomenou, že Pán je vždycky s nimi.

/text Radka Dvořáková, foto www.vyucovani.estranky.cz/

Velikonoční putování

„Pout“ na Velikonoce? Ne do Izraele, ale na daleký Východ.

Letošní velikonoční svátky byly hodně pozdě. A počasí k cestování v oblasti, do které jsme mířili, je vhodné právě v tuto dobu. O naší pouti se rozhodovalo téměř s ročním předstihem.

Poznávací zájezd, který jsme absolvovali, byl velmi dobře připravený. S požehnáním vyrazíme.

Let z Paříže nad severním pobřežím Evropy nad Petrohrad až Ural. Celou tuto trasu, protože bylo krásně jasno, se dalo z okénka

letadla sledovat až nad pohořím v Číně. Nad Sibiří byly nejen mraky, ale také tma. Při sestupování do nižších letových výšek byla viditelná Čínská zeď i vysoké stavby Pekingu, který stojí na rovině. Počet obyvatel je asi 10 milionů.

Po přistání a důkladném odbavení na letišti - společně přesun na ubytování - jsme vyrazili na metro. Tak jak na letišti, i zde kontroly. Projít bezpečnostním rámem a RTG obsahu tašky, batohu. Zajímavosti, které jsme viděli, či navštívili - pouze výčet nejzajímavějších: náměstí Nebeského klidu s mauzoleem (kde stála dlouhá fronta domorodců, aby uctila svého mrtvého vůdce), Chrám nebes (vůbec není budova, ale rozsáhlý park), olympijský areál, Letní palác (též parkový areál se staršími budovami), asi 30 km vzdálená Čínská zeď. Není jedna hranice, ale různě se větví a má několik tisíc kilometrů.

Přesun do Xi'anu - bývalá čínská metropole - byl nočním vlakem. Nádraží nedaleko od hradeb je mimo „staré město“. To je obdélníkového tvaru, uzavřené vysokými a širokými hradbami, po jejíž „koruně“ se dá pohodlně nejen chodit, ale též jezdit na kole (celková délka asi 16 km).

Starší stavby nebyly zlikvidovány jako v Pekingu za „kulturní revoluce“. Novější a nové stavby jsou mimo hradby. Obyvatel je asi 8 milionů. Přesuny ve městě metrem či hromadnou dopravou. Zajímavosti: Zvonová a Bubnová věž, Velká pagoda, Velká mešita, muslimská čtvrť. Z roku 1972 objevená Terakotová armáda asi 20 km od města.

Brzy ráno letecky do Lhasy - tibetské hlavní město. Budovy zde nejsou tak vysoké jako v Číně, ale vliv Číňanů je velký. Naproti velkému klášteru je přes náměstí za plotem posádka čínské armády.

Navštěvujeme zimní – Potala - i letní - Norbulinga sídlo dalajlámy. Žije stále v exilu. V době naší cesty byl v nemocnici v Dillí. Navštěvujeme několik klášterů. Jsou jiné, než je známe z našich zemí. Nerozumíme a nezabýváme se filosofií náboženství této oblasti. Máme křesťanství a východní směry nám nejsou blízké, přesto jsme rádi za možnost „nakouknout“ do tohoto světa. Růženec, který byl stále v kapse, často svírám v ruce a útržkovitě se jej modlím. Celou cestu je oporou ve velikonočním čase. S rozdílem 6ti hodin se v myšlenkách vracíme domů: zde je 6 hodin večer a u nás v republice je poledne. Poslední večere na Zelený čtvrtek začne až po půlnoci zdejšího času. I kapesní Písmo svaté pomáhá na dálku spojovat, i když to nelze nahradit osobním slavením.

Malým autobusem, kterým cestujeme od letiště ve Lhase (asi 3500 m.n.m.) a který řídí tibetský řidič a provází tibetský průvodce, jedeme nekonečnou Tibetskou náhorní plošinou - vítr, kamení, písek, hlína, prach. Voda z toků je pečlivě rozváděna malými vodními kanály k políčkům, kde místní lidé v této době vysazují plodiny ke své obživě. Navštěvujeme klášter Gandán, Sera a přes průsmyky Kampa La (4794 m.n.m.), Karo La (5045 m.n.m.) kolem jezera Yamdrokto míříme do Gyantse - zde tibetská stúpa Kumbum – a odtud do Shigatse. Okolo větších měst (míst) někde vysazují stromy - většinou zde byly osiky (podle rašících listů).

Po vysokohorské silnici se přes průsmyky dostáváme k M. Everestu do základního horolezeckého tábora 5200 m.n.m., kde přespíme. Nejvyšší hora světa mě fascinovala už od hodin zeměpisu tehdy v šesté třídě ZŠ. Ale bylo to tak daleko. Nikdy jsem si nemyslela, že bych toto mohla vidět na vlastní oči - za denního světla i „v noci“. Když slunce zapadá i vychází. Bez mraků. Nikdy by mě to nenapadlo. Ve výšce 5200 m.n.m. se spíše nespí. Používáme kyslíkové bombičky s maskou. Nezvyk na tak řídký vzduch - byli jsme rádi, že bylo ráno. Modlili se zde i neznabozi. Asi bych nemohla být horolezec. O několik metrů výše je klášter (nejvýše položený na světě), který navštívíme. Jak úžasná, Bože, jsou Tvá díla.

Vracíme se do Tingri. Stále výška nad 3000 m.n.m. Cestou vidíme zasněžené vrcholky Himalájí. Sjíždíme o několik tisíc metrů níže - podnebí i vegetace se mění. Teplo, stromy. Poslední noc v Tibetu. Rozloučení s velmi obětavým průvodcem i řidičem a na hranicích s Nepálem přesedáme do tří terénních vozů (zavazadla na střechu, přikrýt plachtou, upevnit). Nevíme, co nás čeká. Asi 90 km do Káthmándú - nástupní místo pro horolezce na M. Everest z nepálské strany - jedeme 10 hodin. Všichni, kteří mají výhrady k našim silnicím, by si cestu měli vyzkoušet. V městě, postiženém zemětřesením, jsou některé památky narušené, některé se skoro rozpadly. Hinduistické stupňovité chrámy, buddhistické svatyně, návštěva místa spalování zemřelých - spalovací gháty na řece Bagmátí.

Letadlem do Dillí. Pohledem z okénka se loučíme s bílými vrcholky Himalájí, na modrém pozadí nebe. I když sami „plachtíme“ v nebi, připadá to všechno jako sen. Nemohl by se uskutečnit, kdybychom nedali už skoro před rokem souhlas, že bychom jeli, ač

jsme si včas všechno nezjistili (termín cesty a překrytí s Velikonocemi). Rozdíl mezi Starým a Novým Dillím v Indii je viditelný. Čekala nás Červená pevnost, hrobka Tádž Mahal, Hemajúnova hrobka, areál Qutab Minar, Lotosový chrám (novodobá stavba). Neustále je za co děkovat a chválit Boha.

Návrat. Až doma zjišťujeme, jaký je stav ve světě a proč jsme letěli okolo pobřeží Indie na jih, a potom směřovali mimo území problematických států nad Izrael, Evropu nad Brnem do Amsterdamu. Zpoždění. Stíháme let do Prahy, kde „dosedáme“ v uvedeném čase.

Poděkování za zdar cesty při mši svaté zase doma bylo samozřejmostí. Bez Božího požehnání - při našich zdravotních problémech, které nás provázely už od zimy, by cesta určitě nebyla taková, jaká byla. Zvládnout takovouto oblast za daný čas - Bohu díky.

/Milena Sochorová/

Slavní rodáci naší faře

Každý, kdo se projde ulicí Palackého, si zcela jistě všimne, že fara je ve špatném stavu. Proto se na farní radě rozhodlo, že je nutné faru opravit, a to nejen fasádu, ale je nutné dát i nová okna. Ta současná byla sice před časem natřena, ale když se otvírají, málem vypadnou i s rámem.

Jedna členka farní rady vymyslela, že bychom mohli oslovit slavné rodáky našeho města, kteří by uspořádali benefiční koncert v kostele, mohlo by to finančně neutěšenou situaci alespoň trochu utěšit. Nápad je to dobrý, ALE!, ten koncert by skutečně musel zmíněný umělec udělat úplně zdarma, nebo pouze za režijní náklady!

První oslovenou umělkyní byla Lucie Skácelíková, rozená Janderková, která je členkou Moravského divadla Olomouc. Na klavír ji doprovázela paní Galina Aleshkevich z Národního divadla Brno. Paní Skácelíková byla očividně potěšena, že je první, která zmíněné koncerty zahajuje. Nutno říct, že přesto, že UMÍ, nezpýchla, s Krumlováky si

po koncertu popovídala a byla velice milá. A tak jsem se mimo jiné dověděla, že nejméně desetkrát absolvovala cestu Olomouc – Brno a zpět, aby se se svou klavíristkou secvičila. Obětovala tomu hodně času a jistě i financí. A tak mi bylo líto, že přišlo pouze 75 lidí a z toho věřících, kteří pravidelně chodí do kostela, pouhá jedna třetina. Možná si řekli, že když dávají na sbírku v kostele, na koncert nemusí. Nebo jsou staří a absolvovat znovu cestu do města do kostela, když tam byli ráno, je pro ně obtížné. 16. června bylo horko, a tak mnozí se raději vypravili na koupaliště, zvláště když mají malé děti, které nemá kdo hlídat, a koncert by je zcela jistě nebavil. Také se našla žena, která řekla, že 100 Kč vstupné je moc. Je vidět, že za kulturou moc nechodí a o vstupném na kulturní a podobné akce nemá přehled. Škoda.

Na koncertě několikrát zaznělo *Ave Maria* od různých skladatelů (Gounod, Caccini, Schubert, Mascogni, Verdi), ale i dílo A. Dvořáka, L. Janáčka, G. Pucciniho a ještě mnoha dalších.

Koncert byl opravdu krásný a bylo hodně těch, kterým ukápla nejedna slza dojetí.

/text Zdeňka Illková, foto Moravské divadlo Olomouc/

Vítání prázdnin na farní zahradě

Na svátek svatých Petra a Pavla se otevřela brána farní zahrady, aby se zde mohli setkat farníci ke společnému prožití pěkného a horkého odpoledne. Zahrada sice nebyla tak plná, jak jsme doufali, ale odvážlivci, kteří opustili chládek bazénů a klimatizovaných prostor, si užili čas pohody i napětí při řešení nelehkých úkolů a rébusů. Děti, které se nestyděly za svou práci v průběhu celého roku, si za ukázané vysvědčení odnesly malé překvapení. Postupně se děti i v parném počasí chopily kulatého předmětu a najednou jsme se ocitly uprostřed napínavého fotbalového zápasu. Padl nějaký ten gól i rána míčem, ale nikdo to nevzdal a z hřiště hráče odtáhla až vůně čerstvě upečeného špekáčku. Vzduchem se mísily vůně ohně, kávy a dobrých koláčků a pochutin, které donesly šikovné pekařky a hospodyňky. A děti využily i možnost objevit nové deskové hry, které byly pro ně připravené.

Celé odpoledne se z farní zahrady ozýval smích a povzbuzování při hrách, výskot a veselé rozpravy nejen dětí... Probíhala tady milá setkání, poznávání nových lidí, vznikala nová přátelství,

kde při rozloučení jsem slyšela slova: ráda jsem tě poznala, uvidíme se v kostele.

A myslím, že o tom to mělo být. Aby se

v kostele nesetkávali cizí lidé, ale lidé jednoho společenství, jedné církevní rodiny. Kéž by takových chvil bylo více, kéž by kostel byl místem setkání s Bohem i bratry a sestrami. Snad tomu budeme moct pomoci při další podobné akci „na farní zahradě“.

Děkujeme všem, kdo se na dobrém průběhu podíleli, kdo měli otevřené srdce i pro druhé a nečekali na obsluhu, ale užili si vzájemnou spolupráci a sounáležitost. I těm, kdo byli ochotní pro ostatní něco připravit a tím dát kousek sebe.

/text Tatiana Himerová, foto Jana Nesvačilová/

Z činnosti Kolpingovy rodiny M. Krumlov

MUZIKÁL NESTŘÍHAT 15. ZÁŘÍ 2018

Na krumlovském zámku Staří dobří známí = Spojené farnosti nám představili zbrusu nový muzikál, tentokrát inspirovaný biblickým příběhem o Samsonovi, a nebo o Supermanovi? :-)

2. RODINNÁ OLYMPIÁDA 28. ZÁŘÍ 2018

Na svatého Václava jsme si užili krásné hravé odpoledne pro celou rodinu na farní zahradě. Hořel olympijský oheň, soutěžili jsme v netradičních disciplínách a na závěr, po mši svaté, úžasné letní kino - překrásný příběh o Malém princí.

SMÍRČÍ MODLITBA 8. PROSINCE 2018

V prostorách nově otevřeného rodinného centra, které bylo v tento mariánský den panem děkanem požehnáno, jsme se modlili za odpuštění hříchů našich i našich předků.

SEDEROVÁ VEČEŘE 17. DUBNA 2019

17. dubna 2019 jsme si připomněli židovský svátek Pesach. Naši první sederovou večeří jsme uspořádali již loni v hospůdce u Kozy. Letos jsme zasedli v novém rodinném centru a nechali se inspirovat zvláštními pokrmy a žalmy pro nastávající Velikonoční svátky.

NOC KOSTELŮ 2019

Jedinečný podvečer a noc inspirovaný veršem 30,29 z knihy proroka Izaiáš: „Dáte se do zpěvu jako v tu NOC, kdy se zasvěcuje svátek.“ A my jsme zpívali, poslouchali, tančili, a radovali se! Stejně jako na Noci kostelů v Kadově i zde o hodinu později zahrála skupina Listověj.

TÁBOŘENÍ POD TEMPLŠTÝNEM 7. - 13. 7. 2019

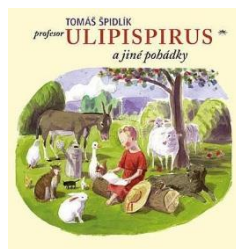
A právě v těchto dnech proběhl náš letní tábor pro děti i celé rodiny v táborové základně pod Templštýnem. Na samotném vrcholku, nad korunami stromů a nad troskami hradu byla v úterý 9. 7. 2019 sloužena mše svatá na poděkování za dary života a dar víry.

/text Drahomíra Nečasová, foto archiv Kolpingovy rodiny/

Škola pohádek

Když jsem dostala nabídku přispět do farního časopisu, v první řadě jsem si pomyslela, že spisovatel ze mě asi nikdy nebude, ale hned poté mi vystoupilo na mysli nedělní kázání otce Pavla ze *Školy pohádek*. V tomto kázání promlouval k dětem, jak se nemají vysvědčením chlubit, aby to druhé mrzelo, ale naopak své vysvědčení a své přednosti mají využít k inspiraci druhých. Vzala jsem si tato slova k srdci a nechala se inspirovat k napsání pár slov právě o zmiňované *Škole pohádek*.

Věřím, že se mnou budete souhlasit, že každé kázání našeho otce Pavla je zážitkem, který nás obohacuje a naplňuje radostí, poznáním, novým pohledem na známé věci, nachází odpovědi na otázky, přibližuje více k Bohu, a jsem si jista, že těch superlativů by se našlo mnohem více. Nicméně kázání pro děti ze *Školy pohádek* má pro mě takové zvláštní kouzlo. Asi si nejde nevšimnout, že na každou dětskou mši je kostel „nerván téměř k prasknutí“, a já to naprosto chápu. Ještě než otec Pavel začne se svojí pohádkou pro děti, tak vidím kolem sebe v očích nejen malých dětí, ale i nás dospěláků, těšení se na to, o čem bude ta krásná poučná pohádka tentokrát. Každý příběh je nejen poutavý, že ho člověk hltá od začátku až do konce, ale největší kouzlo spatřuji vždy v naprosto jasné, srozumitelné a výchovné pointě, která nutí k zamyšlení nejen naše děti, ale nás všechny. A kouzlu by chyběl šmrnc bez přednesu právě otce Pavla, který tomu dodává tu správnou třešničku na dortu.

Já například už asi nikdy nezapomenu na profesora Ulipispiruse (to jméno fakt nejde zapomenout - ULípySpíRus) a jazyk lásky, kterému rozumí všichni živí tvorové. Třeba jednou bude celé číslo farního časopisu složeno právě z těchto příběhů ze *Školy pohádek* a my si je pak budeme doma číst a připomínat s dětmi před spaním. Nicméně jak se říká: „to nejlepší nakonec“, tak završení celého ročníku *Školy pohádek* nemělo jedinou chybičku. Nejenže každé dítě dostalo nějakou dobrůtku odstupňovanou dle účasti na „vyučování“, což je opět poučné a zároveň inspirativní, ale každý „žák“ dostal nádherně vypracované vysvědčení, které je krásnou památkou a připomínkou všech těch obohacujících myšlenek a především také tvrdé svědomité práce a velkých příprav na každou *mši svatou (nejen) pro děti*, za což patří pastorační asistentce Táně a hlavně našemu panu děkanovi, otci Pavlovi, obrovské poděkování a obrovské Pán Bůh zaplať za Vás a za všechny ty dary, které skrze Vás k nám přicházejí. A až se bude jednou rozdávat vysvědčení Vám nejen v naší farnosti, ale i tam nahoře, věřím, že bude celá stránka plná samých jedniček s hvězdičkou třikrát podtržených.

/Dana Lamlová/

Lidové misie

Když už před více jak rokem moje nohy poprvé stanuly v předsínce krumlovského farního kostela, moje oči připíchny můj zrak na misijní kříž. Na něm jsem četl informaci, že lidové misie se zde konaly v roce 1949 a v roce 1969. Hned mi blesklo hlavou, že by určitě bylo důstojné a spravedlivé uspořádat znovu lidové misie, až

se zase na konci letopočtu bude psát devítka. Vtom se mi orosilo čelo: Vždyť to je už příští rok!

Chtěl jsem tuto zplozenou myšlenku na uspořádání misii vypudit, až někdy později, až tady budu déle, ale nedala se. Proto v říjnu, který je letos navíc vyhlášen jako Mimořádný misijní měsíc s mottem „Pokřtění a poslání“, budeme mít příležitost v Krumlově a v Petrovicích prožívat Lidové misie. Misijní týden by měl trvat od 7. do 13. října a našimi hosty – misionáři budou otcové pallotini. Program bude upřesněn později.

Na takové misie je ovšem třeba se také připravit. Na prvním místě modlitbou. K tomu může posloužit například modlitba, která je k dispozici ve všech našich kostelích na letácích s logem Mimořádného misijního měsíce. Dále bych nás rád na tento počín připravil žehnáním domů a bytů. To bychom uskutečnili nejspíš během září, kdy bych ke každému, kdo by projevil svůj zájem o požehnání příbytku, přišel a požehnal jeho obydlí. Rovněž bude třeba modlitbou posvětit území našich farností. To bych rád učinil s Vaší pomocí takzvanou „modlitbou za ulice“. Oficiálně bychom také začali hned po prázdninách, jinak se samozřejmě za naše město a vesnice můžeme modlit již nyní. Způsob modlitby v ulicích a na návších vysvětlím koncem srpna v závěru bohoslužeb. Nebude to nic náročného, ale bude to velká věc.

Podrobný program budeme ještě domlouvat s misionáři, ale už teď se můžeme těšit na něco, co nezažíváme každý den. Proto již seznamte své diáře s tímto mimořádným týdnem, abychom mohli misie prožít neukvapeně a co nejlépe.

/o. Pavel Vybíhal/

Přečetli jsme:

Farní pout' - zastavení č. 3 - Moravský Krumlov

Po sobotní plavbě na Dalešické přehradě jsme se přesunuli do Moravského Krumlova navštívit o. Pavla Vybíhala. Po přivítání nám pan farář vypravoval, jak působí, co již stihli. Prohlédli jsme si celou faru děkanského kostela Všechny svatou, celebrowanou nás seznámil s historií vyprávěl nám o dalších a o plánovaných akcích. farní zahradě připravili němž si s námi povídali na svoje osmileté působení Cestou k autobusu se

se zabydloval v novém opravit a co je ještě čeká. a poté jsme se odebrali do svatých, kde jsme měli otcem Pavlem. Po mši děkanského kostela, kostelech ve farnosti Místní farníci pro nás na bohaté občerstvení, při a otec Pavel zavzpomínal v našich farnostech. s námi pan děkan

rozloučil a v autobuse nám udělil požehnání na další cestu.

/Jimramovská Žárovka, č. 41/

Kázání pana děkana při poutní mši sv. v Dobelicích

Opět se scházíme u naší zvoničky, abychom si připomněli hlavní ochránce nejen naší diecéze, ale také našich Dobelic. Opět se scházíme ke cti sv. Petra a Pavla. Obrácíme se k nim se svými prosbami „orodujte za nás“. Obrácíme se k nim. Ovšem není obrátit se jako obrátit se. I Petr s Pavlem zažili každý obrácení. A není nezajímavé, že jejich velká životní obrácení se stala na cestě.

Začnu o obrácení Petrově. Nebudu se teď dívat na ta velká obrácení, která nám popisují evangelia. Zaměřím se na Petrovo osudové a statečné obrácení, o kterém můžeme číst například v románu polského spisovatele Henryka Sienkiewicze z roku 1896, kde je vyloženo, jak apoštol Petr, na radu svých přátel, utíká z města Říma, kde ho při Neronově pronásledování křesťanů čeká téměř jistá smrt. Když je na okraji města, setkává se znovu se vzkříšeným Kristem. Překvapeně se Ježíše ptá: „Quo vadis, Domine?“ – „Kam kráčíš, Pane?“ A Spasitel odpovídá: „Jdu do Říma, aby mě ukřižovali podruhé, když ty opouštíš můj lid.“ Na to Petr překoná strach, obrací se a vstupuje znovu do města. Dál ten příběh všichni známe.

Obrácení Pavlovo je známé z biblické knihy Skutky apoštolů. Pavel je pověřen zatýkat křesťany. Na cestě do Damašku je však sražen, oslepen a přiveden na správnou cestu, je pokřtěn a opět

nabyde zraku. Jeho cesta vede nejen ke křesťanům, ale také ke křesťanství, ke kterému byl Pavel tímto zážitkem obrácen.

Nejezdím přes Dobelice denně, ale párkrát v týdnu tudy projedu. Možná je to nemoc povolání, možná ne, ale de facto pokaždé, když jsem v tomto kopečku, obrátí se můj zrak k této zvoničce. Rychlým pohledem kontroluji, jestli zde stojí, nebo jestli se kolem ní či na ní neděje něco mimořádného. Někdy i prohodím střelnou modlitbu „Svatí Petře a Pavle, orodujte za nás.“

Když stojíme na počátku prázdnin a dovolených a budeme zažívat alespoň dočasnou změnu našich stereotypů, můžeme i naši pozornost obrátit více k Bohu, a to třeba právě na cestách, když si budeme více všimát křížů, soch světců, božích muk a podobně kolem našich cest. Anebo i této zvoničky, kterou mnozí kolemjdoucí ani nevšímají, protože je to tak nějak automatické, že tady je. Všimli by si, až kdyby nebyla. A právě i tato malá chvilková obrácení mohou být dobrým startem k velkému obrácení, abychom se Boha nebo přímlyvy svatých nedovolávali, až když je nám nejhůř, až když se Kristus musí vracet do Dobelice k druhému ukřižování, protože my už jsme úplně slepí.

A tak přeji nám všem, aby nám toto požehnané místo, které v sobě nese sochy a odkaz apoštolů Petra a Pavla, bylo impulsem ke stále novému obrácení se ke křesťanství, na jehož počátku tito apoštolové stáli, a tím také k obrácení se k Bohu, bez kterého by nebylo toto místo ani dnešní slavnost.

Kalendář 2020

Už jsme se přehouppli do druhé poloviny roku 2019 a především výrobci stolních kalendářů, kteří to teď chrlí jak Baťa cvičky, nás začínají atakovat svými nabídkami. I kalendář moravskokrumlovského děkanství, který se stal již tradiční nepostradatelnou pomůckou a „externí pamětí“ mnohých z nás, nemarní čas. A zatímco všude se zdražuje, náš kalendář s fotografiemi nejen z našeho okolí, ale např. i z Vysočiny, které vytvořil o. Josef Dvořák z Hostěradic, byl naopak zlevněn, a to díky levnějšímu tisku, takže stojí 50 Kč. Je možné jej zakoupit v sakristiích a na farách nejen v našem děkanství. Vlastně celý kalendář je dílem hostěradického pana faráře, výjimku tvoří úvodník pana děkana, který na následujících řádcích otiskujeme jako takové malé pobídnutí ke koupi tohoto kalendáře:

Drazí přátelé, tak jsme otočili poslední list kalendáře roku 2019 a již není co otáčet. Proto se vstupem do dalšího roku, s jehož příchodem se mění dokonce dvě číslice v letopočtu, bereme do rukou kalendář nový a v týdenním sledu začínáme otáčet další listy.

Je pro mě ctí, že mohu, letos poprvé, jménem otce Josefa Dvořáka, ostatních kněží a jáhna moravskokrumlovského děkanství, i všech

dalších, kteří se na vzniku kalendáře podílejí, napsat zdravici Vám všem, kterým bude tato nezbytná pomůcka po celý rok 2020 sloužit.

Kalendář, to je takový časoměr. Čas je hřivna, dar od Boha. Když jsem se na jaře 2018 přestěhoval z Vysočiny do Mor. Krumlova, někdo mi po čase řekl, že tady nemám tolik času jako v bývalých farnostech. Musel jsem oponovat. Času mám pořád stejně, pořád mám 60 minut na hodinu. Rozdíl je jen v tom, co všechno do toho času musím a chci vměstnat, a jak optimálně to provedu. K tomu je kalendář skvělou pomůckou, abych si díky záznamům na následujících stránkách uměl různé záležitosti lépe rozložit a při tom na nic nezapomněl.

Už je to tady! S plynutím času budeme postupně otáčet listy tohoto kalendáře, budeme se těšit na jaro, až život všeho možného (i nemožného) stvoření vyběhne po své dráze na závodíště, které Stvořitel pečlivě připravil. První jarní rostlinky vykouknou ze země a medvěd, který si v říjnu natáhl budík na tři čtvrtě na duben, vstane ze svého brlohu. Prožijeme Velikonoce, naše největší svátky, a už se nebudeme moci dočkat, až listy kalendáře budeme moci otáčet přes měsíce prázdnin a dovolených. To už ale kalendář otočíme „čelem vzad“ a budeme pomalu listovat k podzimu, který se nám, jak věřím, ukáže v pestrobarevné paletě, a my budeme jen žasnout. A bude advent a zima, možná občas budeme brblat, že tuto dobu nemáme moc rádi. Ale mohu nás všechny ujistit, že do toho času přijdou Vánoce, které světlem betlémského Dítěte prozáří vše, co nedokáže prozářit ani onen Čas. A pak třeba zase budu moci psát: „Tak jsme otočili poslední list kalendáře roku 2020 ...“

Přeji nám všem požehnaný rok 2020. Bude to požehnaný čas, protože Bůh ho už na počátku požehnal. A pokud by si snad někdo přál otáčet

listy kalendáře pomaleji, nepodaří se mu to, protože bude zvědavý, jaké místo nám otec Josef na fotografii přiblíží další týden. A to nám nedovolí neotočit, a tak čas zastavit. A na závěr jedna vzácná rada pro ty, kteří alespoň občas (stejně jako já) „nestíhají“: Nehoňme čas. Nejhorší je, když čas utíká.

P. Pavel Vybíhal, děkan

Opravy

K 1. listopadu 2018 se na hlavní oltář ve farním kostele v Krumlově vrátil restaurovaný obraz *Všech svatých* od Josefa Winterhaldera ml. Náklady na restaurování činily 209.000 Kč. Obraz byl letos nově nasvícen.

Z finančního rozpočtu města M. Krumlov byla opravena kaplička u Mariánské studánky v Rokytné. 28. 9. 2018 u ní byla bohoslužba za účasti představitelů města. Obraz *Všech svatých* i kaplička byly zařazeny do soutěže o nejlépe opravenou kulturní

památku Jihomoravského kraje. Na první příčku však nedosáhl ani obraz, ani kaple. Třeba příště. ☺

Od září do listopadu 2018 probíhala velká rekonstrukce kostela v Rakšicích. Byla kompletně vyhotovena nová elektroinstalace, opraveny varhany, kostel byl vymalován. Elektroinstalace a výmalba si vyžádala náklady ve výši téměř 200.000 Kč. V březnu byly dodány nově namalované obrazy křížové cesty za celkem 70.000 Kč, během začátku srpna by měly být dodány nové lavice v hodnotě bezmála 200.000 Kč a při poutní mši sv. požehnány, ovšem výroba se pozdržela, proto se na lavice i slavnost můžeme těšit zhruba o měsíc až dva déle.

2. července letošního roku byl po mnoha letech opraven zvon Maria na věži krumlovského kostela Všech svatých. Ve věži byla ke zvonu přivedena nová elektroinstalace, byl usazen nový motor a instalováno nové ovládání. Rozezvučení zvonu vážícího cca 2 tuny a 200 kilogramů stálo necelých 50.000 Kč a bylo uhrazeno z účelového daru.

V Petrovicích šetříme na brzkou opravu a nátěr střechy (plechové) na kostele. Oprava by měla proběhnout ještě letos. Zatím na ni nemáme dost finančních prostředků, neboť rozpočet na opravu je téměř 790.000 Kč.

Petrovická fara je ostudou obce a na farní radě bylo rozhodnuto o její opravě a přestavbě na minimálně 2 bytové jednotky. To by mělo proběhnout v příštím roce, vše se ale bude odvíjet od finančních možností farnosti a od získání dotací.

Na krumlovské faře proběhla mírná rekonstrukce bytového jádra v 1. patře, výměna osvětlení na chodbách a další drobné úpravy

jak v budově vlastní, tak i ve stodolách a na zahradě. Letos na jaře byla opravena památná hradební zeď, která byla v havarijním stavu. Do konce června měl být uveden do provozu hromosvod. Nyní se připravujeme na výměnu oken a novou fasádu, protože, jak bylo řečeno, „Fara je nejhorší barák v Krumlově.“ Zatím získáváme finanční prostředky, jelikož konečné náklady nebude možné vyjádřit pouze šestimístnou cifrou. Podaří-li se získat finance a dotace, rekonstrukce by začala příští rok.

V Kadově se připravuje externí osvětlení kostela. Tento počín si vzala za své Obec Kadov, včetně jeho financování.

Děkujeme všem, kteří přispívají ve sbírkách a kteří dávají i větší či menší finanční dary. Na darované finance lze vystavit potvrzení. Finanční styk lze provést i převodem na účet (M. Krumlov: 1 583 988 309/0800; Petrovice: 3 222 794 399/0800; Kadov: 3 222 796 319/0800). Do poznámky je nutné uvést, že se jedná o dar, případně na jaký konkrétní úmysl. Za každou finanční, pracovní i duchovní pomoc děkujeme.

Knihovnička

V kostele v Rakšicích a v Petrovicích je k dispozici malá knihovnička, ve které je možné si zapůjčit knihy k četbě.

Boží tělo

O letošní slavnosti Těla a krve Páně byl obnoven božetělový průvod v Petrovicích a v Krumlově. V Kadově byl o této slavnosti opět tradičně excelentně vyzdobený kostel.

Zastavení v Petrovicích.
/foto Eva Grunová/

Oltář v Krumlově.
/foto Jana Nesvačilová/

Božetělová výzdoba kostela v Kadově (dekorace podlahy je „rostlinného“ původu, nejedná se o koberec).

/foto o. Pavel Vybíhal/

Kalendář plánovaných akcí

Srpen:

11. 8.: 11:00 **poutní mše sv. v Rakšicích**

17. 8.: 11:00 **mše sv. ke cti Panny Marie v Dobelicích**

18. 8.: **adorační den v Kadově** (adorační hodiny budou upřesněny)

25. 8.: 9:00 **poutní mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v M. Krumlově**

31. 8.: 16:00 na farní zahradě táborák a **loučení s prázdninami**

Září:

1. 9.: **mše sv.** (nejen) pro děti s **žehnáním školních potřeb** (ve všech farnostech)

2. 9.: 7:00 **Veni, Sancte** – mše sv. před zahájením vyučování (kostel sv. Bartoloměje)

5. 9.: 9:00 **rekolekční mše sv.** v M. Krumlově (bude ještě upřesněno)

7. 9.: 13:00 **mše sv. k 70. výročí založení Gymnázia Moravský Krumlov**

8. 9.: 15:00 **varhanní koncert v Rakšicích**

8. 9.: **uzávěrka přihlášek do výuky náboženství pro nový šk. rok**

22. 9.: **sbírka na Fond Puls** (v Petrovicích o týden později)

22. 9.: **mše sv. v Dobelicích**

26. 9.: **výlet** dětí, které byly u 1. sv. přijímání, do Brna

28. 9.: 15:00 **Rodinná olympiáda** na farní zahradě

Říjen:

7. – 13. 10.: **Lidové misie** (více v příspěvku na str. 25)

20. 10.: **sbírka na misie** (Papežská misijní díla)

20. 10.: **uzávěrka** příspěvků do 2. čísla **KoMPasu**

27. 10.: 15:00 **koncert** skupiny **GOOD WORK** (dříve Paprsky)

Provoz v obou směrech prázdninové zamyšlení

Když vidím tuhle značku, měl bych si uvědomit, že teď o prázdninách by tomu tak mělo být i v mém životě, v tom docela obyčejném každodenním životě...

Proč by musela vždycky jen maminka připravovat jídlo, nakupovat, umývat nádobí...? A často její – už dost velký syn nebo dcera sedí zatím v křesle, kouká na televizi nebo si pouští hudbu a čeká, až bude jídlo na stole... Je tolik možností, jak bychom umožnili „provoz v obou

směrech“ – někdy maminka, ale někdy my mladí můžeme maminku zastat v různých pracích! Je tolik možností, jak užitečně strávit prázdniny – „Maminko, odpočiň si, já to udělám...!“ Proč by jedna a tatáž práce měla pořád připadat jen na jednoho a téhož člena rodiny?

A tak se můžeme podobně zapojit nejen doma, ale i na táboře, v kempu, u tety, u známých, v sousedství...!

(z brožurky *Značky na prázdninové cestě*, vydala Matice cyrilometodějská)

Píseň ke sv. Floriánovi

Účastníci bohoslužeb v Krumlově (a před delší dobou i v Kadově) jistě postřehli, že máme nové kancionály, které jsou obohaceny o další písně. Jedním z nových zpěvů je píseň s číslem 898 a její text, vytvořený emeritním světícím olomouckým biskupem Mons. Josefem Hrdličkou a zhudebněný olomouckým varhaníkem a organologem Janem Gottwaldem, je modlitbou ke sv. Floriánovi, hlavnímu ochránci Krumlova. Protože se tuto píseň budeme společně učit, abychom ji alespoň občas mohli zazpívat na závěr mše svaté, předesílám její text i notaci v KoMPasu, abychom se s ní již mohli seznámit za domácí úkol a při zpěvu v kostele jsme mohli sv. Floriána prosit o přimluvu z celého svého srdce a plných plic.

/o. Pavel Vybíhal/

1. Vo - lá - me k to - bě, sva - tý Flo - ri - á - ne,
 dej, ať svým bliž - ním v nou - zi po - má - há - me,
 před zho - ubným živ - lem oh - ně ochraň nás,
 stůj při nás, stůj při nás, o - ro - duj za nás.

2. Tvá přímluva i výheň pekla zhasí, / chraň domovy a celou obec
 naši, / před hrozbou požárů buď bdělá stráž, / stůj při nás ...
3. Ať život náš je službou dnem i nocí, / vždy Bohu ke cti, bližním
 ku pomoci, / ať naše víra všemu zlu je hráz, / stůj při nás ...

Udělování některých svátostí a svátostin v roce 2018

Bůh mocně působí ve svátostech a skrze svátostiny také zaslubuje zvláštní ochranu. V této rubrice jsou (nejen) jména těch,

kteří v roce 2018 některé ze svátostí a svátostin v našich farnostech přijali. Tento sloupek nemá pro nás mít jen orientační charakter, ale především má povzbudit k modlitbě za ty, kteří jsou – ať už v kterékoli části této rubriky – jmenováni, a za jejich rodiny. Vzhledem ke GDPR jsou uvedeny pouze informace uveřejněné v ohláškách.

/o. Pavel Vybíhal/

Přijetí do katechumenátu

1. Zuzana Nováková – přijata 22. 7. v Moravském Krumlově
2. Monika Zedníková – přijata 22. 7. v Moravském Krumlově

Křty

1. Vladan Michael Lemon – pokřtěn 28. 1. v M. Krumlově
2. Jakub Jan Mikuláš Súkeník – pokřtěn 28. 1. v M. Krumlově
3. Timotej Hladký – pokřtěn 11. 2. v M. Krumlově
4. Karolína Gottvaldová – pokřtěna 4. 3. v M. Krumlově
5. Nicole Hermanová – pokřtěna 10. 3. v M. Krumlově
6. Sabine Hermanová – pokřtěna 10. 3. v M. Krumlově
7. Kateřina Tuzová – pokřtěna 24. 3. v M. Krumlově
8. Veronika Klára Sochorová – pokřtěna 29. 4. v M. Krumlově
9. Alexandr Jiří Košíček – pokřtěn 12. 5. v M. Krumlově
10. Sofie Hrubá – pokřtěna 26. 5. v Petrovicích
11. Matouš Konrad – pokřtěn 29. 7. v M. Krumlově
12. Rozálie Holešínská – pokřtěna 29. 7. v M. Krumlově
13. Karolína Anna Plíšková – pokřtěna 25. 8. v Petrovicích
14. Karolína Sidónie Zavoralová – pokřtěna 2. 9. v Petrovicích

15. Filip Blahetek – pokřtěn 2. 9. v M. Krumlově
16. Karolína Cecílie Jamborová – pokřtěna 15. 9. v M. Krumlově
17. Kristýna Magdaléna Jamborová – pokřtěna 15. 9. v M. Krum.
18. Klaudie Barbora Machů – pokřtěna 11. 11. v Petrovicích
19. Adéla Malá – pokřtěna 9. 12. v M. Krumlově
20. Anežka Františka Leikepová – pokřtěna 9. 12. v Kadově

1. sv. přijímání

1. Patrik Balun – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
2. Anna Bognerová – přistoupila 27. 5. v Petrovicích
3. Eliška Čeperová – přistoupila 27. 5. v Petrovicích
4. Petr Hladík – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
5. Štěpán Kotrnc – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
6. Hana Ondráčková – přistoupila 27. 5. v Petrovicích
7. Petra Ondráčková – přistoupila 27. 5. v Petrovicích
8. Matěj Pelaj – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
9. Karel Solař – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
10. Lucie Velebová – přistoupila 27. 5. v Petrovicích
11. Radek Závaška – přistoupil 27. 5. v Petrovicích
12. Jolana Fialová – přistoupila 27. 5. v M. Krumlově
13. Adéla Sobotková – přistoupila 27. 5. v M. Krumlově
14. Tereza Šrůtková – přistoupila 27. 5. v M. Krumlově

Svatby

1. David a Blanka Šlezingerovi – civilní manželství po 25 letech církevně zplatněno 14. 7. v M. Krumlově
2. Zdeněk Bartůněk a Marie Adámková – oddáni 11. 8. v M. Krumlově

3. Tomáš Bašta a Štěpánka Janštová – oddáni 25. 8. v Petrovicích
4. neveřejné zplnění manželství – 25.8. v M. Krumlově
5. Lukáš Kaufman a Kristýna Svobodová – oddáni 8. 9. v M. Krumlově
6. Antonín Hladký a Hana Rozmahelová – oddáni 6. 10. v M. Krumlově
7. Daniel Křišťál a Veronika Jarolímová – oddáni 3. 11. v M. Krumlově

Pohřby

1. Marie Cejnková – pohřbena 3. 2. v M. Krumlově
2. Ludmila Břínková – pohřbena 3. 2. v Rakšicích
3. Hildegarda Chvátalová – pohřbena 10. 2. v M. Krumlově
4. František Šedivý – rozloučení 24. 2. v M. Krumlově
5. František Kellner – pohřben 10. 3. v Rakšicích
6. Jan Hubený – pohřben 24. 3. v Rokytne
7. Jan Leikep – pohřben 14. 4. v M. Krumlově
8. Věra Bouzková – rozloučení 20. 4. v M. Krumlově
9. Ludmila Vespalcová – pohřbena 2. 6. v Petrovicích
10. Jan Polický – pohřben 20. 6. v Rokytne
11. Richard Pokorný – pohřben 4. 8. v Rakšicích
12. Františka Krejčová – pohřbena 27. 8. v Petrovicích
13. František Bublan – rozloučení 27. 8. v M. Krumlově
14. Julie Karasová – pohřbena 30. 8. v M. Krumlově
15. Olga Soukupová – pohřbena 22. 9. v Petrovicích
16. Rudolf Sláma – pohřben 8. 10. v Petrovicích
17. Jan Šmíd – pohřben 27. 10. v Rakšicích

18. Marie Dohnalová – rozloučení 5. 12. v M. Krumlově

19. Jiří Sobotka – pohřben 14. 12. v M. Krumlově

Povzbuzení na týden

Tak jsem si už loni říkal, že tabulka s Pořadem bohoslužeb na našich nástěnkách je nějaká smutná, pouze informativní. A pak zavál Duch Svatý s připomínkou, že by to chtělo obohatit o nějaké povzbuzení. A tak se každý týden snažím najít stěžejní myšlenku z nedělního kázání a těší mě, že mnozí z Vás si je dokonce čtou a těší se na ně a byli by rádi, kdyby se mohli k těmto povzbuzením vracet. První obohacení tabulky s pořadem bohoslužeb bylo v neděli 8. 7. 2018 a od té doby máme každý týden nové motto, takže už je toho roční sbírka. Na následujících řádcích se můžeme k těmto myšlenkám skutečně vrátit, rozjímat o nich a třeba je i žít.

- ❖ Každý má právo dělat chyby a nést za ně odpovědnost.
- ❖ Bůh svým svědkům nesliboval dny bez bolesti, radost bez utrpení, slunce bez deště, ale sliboval sílu na každý den, útěchu uprostřed slz a světlo na cestě.
- ❖ Slovo rekreace pochází z latinského re-creatio, tedy znovu-stvoření, což je ten nejlepší termín, který vystihuje Ježíšovu výzvu "Pojďte a trochu si odpočiňte."
- ❖ Pro nevěřící je svět velký dům, který si mohou zařídit, jak chtějí a jak myslí. Věřícímu je svět naopak domovem, ve kterém bydlí spolu s ostatními, a proto se na každé práci v tomto domě společně dohodnou.

- ❖ Kdo peče třeba chleba, kdo staví třeba zeď - pokud tak dělá z lásky, koná to, co konal Kristus, a stává se spolu s Ním Eucharistií.
- ❖ Jak v dnešní době hořet, ale nevyhořet? Do každého dobře zapáleného vztahu přikládat nová polínka. Jedním z nich je Eucharistie.
- ❖ Moudrost je pokorný život, který se stále dokáže učit z vlastních i cizích příběhů.
- ❖ Víra má dvě stránky: věřit něčemu a věřit někomu. Věřit něčemu lze i bez lásky. Abychom mohli věřit někomu, musíme ho alespoň nějakým způsobem mít rádi.
- ❖ Křest není akce, která se prostě s dětmi dělá jako vítání občánků, ale je to projev víry, která je živá a na celý život.
- ❖ „Existují dva způsoby, jak věřit v Boha: ten křesťanský, který vkládá v Boha veškerou možnou naději i důvěru, a ten, kterým věří Jago ze Shakespearova Othella, když říká: »Věřím v krutého Boha, který mne stvořil ke své podobě«. I takto je možné věřit a také je to logičtější než nevěřit.“
- ❖ Někteří se snaží ukázat Kristu, jak má křížem spasit svět, místo toho, aby šli za Ježíšem a dívali se, jak se takový kříž má správně nést.
- ❖ Je velmi žádoucí, abychom naši víru přijali, jako se přijímá dítě - s dětskou nevinností, ale současně jako dospělí - bez dětinské naivnosti.
- ❖ K čemu by nám mohlo být v pekle tělo, když s ním nebudeme moci udělat žádný dobrý skutek?

- ❖ Očím, které se dívají s láskou, se otvírají poklady celého stvoření.
- ❖ Říkáme, že moudrost přichází s léty. Zkušenost je ovšem taková, že v dnešní uspěchané době léta přicházejí sama. Jak a kdy pozvu Moudrost do svého života?
- ❖ Žít Kristovo učení v sobě také zahrnuje umění nepřizpůsobovat evangelium současné módě a zvykům, ale usměrnit proud současnosti podle evangelia.
- ❖ Nejkrásnější a nejsilnější je tělo, které poslouchá svou duši.
- ❖ Co by byla dostala vdova ze Sarepty, kdyby ji Eliáš potkal se zcela prázdnýma rukama? Co by asi Ježíš řekl o vdově, která by přišla bez těch posledních dvou mincí? Co Bůh může rozmnožit, když jsme Mu k rozmnožení nepřinesli ani kousek lásky?
- ❖ V oné chvíli můžeme být jako stěhovaví ptáci na konci léta: prázdná před sebou, prázdná za sebou, pod sebou nestabilní drát a nad sebou nebe.
- ❖ Paradoxním způsobem Kristus kraluje ne z imperiálního paláce, ale z trůnu svého kříže.
- ❖ Mladý stromek od kořene sílí, bez adventu Vánoc nedocílí.
- ❖ Vyrovnajme Pánu stezky, vyrovnajme Mu je hezky.
- ❖ Od rorát hnedka po ránu radujte se stále v Pánu!
- ❖ K Vánocům nám nepostačí jídel třeba sudy, v modlitbě se cesta zračí, jak k Betlému, a kudy.
- ❖ Do nového roku všichni si vyproste, ať Bůh v našich rodinách jak svaté Dítě roste.
- ❖ Ne pouze král v Betlém kluše. Jde též moje princezna - jde moje duše.
- ❖ Kdo chce žít život s Pánem, musí též projít Jordánem.

- ❖ Vyrytí do Božích dlaní z vody máme vinobraní.
- ❖ Kéž by se nezapomnělo: Zbožnost má mít zdravé tělo.
- ❖ Bůh nás k dílu povolává, potřebný čas k tomu dává.
- ❖ „Kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.“ (J. Nohavica)
- ❖ Není štěstí, pouze leda: blahých slov je víc než běda.
- ❖ Jak si vážit nepřítel, ukazuje David vřele.
- ❖ Kdo rád dává, běží vstříc Pánu, jak pramen vody oceánu.
- ❖ Když v jazyku svrbí drby, jdi pouští slov staré vrby.
- ❖ Bohu jako Abram věřím, jako on Mu život svěřím.
- ❖ Bůh nepřichází s vichřicí. Toť fíkovník - keř hořící.
- ❖ Už za další postní stěnou je vidět zemi zaslíbenou.
- ❖ Je čas vyjít na procházku, nést víru, naději, lásku.
- ❖ Svatý týden bude svátkem, když neskončí jak v práci pátkem.
- ❖ Ježíš z mrtvých vstal, novou radost nám dal.
- ❖ Svůj pozdrav Ježíš dává nám - od dveří volá: "Pokoj Vám!"
- ❖ S vším živým se dorozumí ten, kdo jazyk lásky umí.
- ❖ Máma, táta, také kněží k Dobrému Pastýři běží.
- ❖ Láskou žít vždy budme hotovi, ať lze poznat, že jsme Kristovi.
- ❖ S bárkou církve bouře zmítá, Kristus však nás neodmítá.
- ❖ Ať znám nebe, či znát nechci - nebe začíná v mém srdci.
- ❖ Kdo duši z temnot vyprazdňuje, toho Duch Svatý naplňuje.
- ❖ Kde své štěstí nalézt mohu? Přece v trojjediném Bohu.
- ❖ Každým přijetím Svátosti získám nové zkušenosti.

Zázraky v 21. století 😊

JEŽÍŠ UZDRAVUJE WORKOHOLIKA

/z internetu/

**Přejeme všem krásný a pokojný čas prázdnin a dovolených
a nezapomínejme odpočívat s Pánem Bohem!**

Opravená kaple u mariánské studánky v lese poblíž Rokytné, u které se konala první a poslední letošní májová pobožnost.

/foto Jana Nesvačilová/

Děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto 1. čísla, všem, kteří se nechají četbou KoMPasu nasměrovat a kteří nás budou podporovat, a těšíme se na Vás i na Vaše příspěvky v dalším čísle!

Pro vnitřní potřebu vydávají římskokatolické farnosti Moravský Krumlov, Petrovice u Mor. Krumlova a Kadov u Miroslavi

Odpovědný redaktor: o. Pavel Vybíhal

Příspěvatelé:

Radka Dvořáková, Tatiana Himerová, Zdeňka Illková, Anna Kašpárková, Dana Lamlová, Drahomíra Nečasová, Milena Sochorová

Autoři fotografií:

Radka Dvořáková, Eva Grunová, Jana Nesvačilová, Alena Šedrlová, o. Pavel Vybíhal a Kolpingova rodina Moravský Krumlov

Fotografie na titulní straně:

Alena Šedrlová, Liturgický průvod o pouti sv. Floriána

Ilustrace: strýček Google & Design: o. Pavel Vybíhal